

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoP/24/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1517205616
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Halušková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:1517205616.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Haluškovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a JUDr. Jozefa Zlochu, vo veci starostlivosti o mal. H. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova 7/A, 816 16 Bratislava, dieťa matky S. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX/XX, O., XXX XX S., t. č. XXX XX O. XX, zastúpenej JUDr. Michalom Vlkolinským, advokátom so sídlom Námestie SNP 17/29, 960 01 Zvolen a otca H. P., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom X. 8, XXX XX T. D., zastúpeného Mgr. Pavlom Vrškom, advokátom so sídlom M. R. Štefánika 2, 990 01 Veľký Krtíš, za účasti Okresnej prokuratúry Veľký Krtíš, o zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Veľký Krtíš č. k. 10P/34/2018-235 zo dňa 10.04.2019 takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým uložil matke povinnosť nahradiť otcovi separátne trovy za účasť na pojednávaní dňa 01.02.2019 v sume 81,71 eur na účet právneho zástupcu otca do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (V. výrok) z r u š u j e .

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Veľký Krtíš (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) rozsudkom zo dňa 10.04.2019 schválil rodičovskú dohodu o zverení maloletého H. P., nar. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky, ktorá je oprávnená maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok v bežných veciach (I. výrok). Otcovi uložil povinnosť platiť na výživu maloletého výživné 140,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc prvým dňom mesiaca nasledujúceho po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku (II. výrok). V III. výroku upravil styk otca s maloletým na každý posledný víkend v mesiaci od piatku od 15.00 hod. do nedele do 15.00 hod. s tým, že maloletého si prevezme v čase začatia styku v mieste bydliska matky a na rovnakom mieste po realizácii styku dieťa matke odovzdá. Matka je povinná maloletého na stretnutie riadne pripraviť a otcovi v stanovený čas odovzdať. Vo IV. výroku vyslovil, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 22P/1/2015-40 zo dňa 12.03.2015 vo výroku o zverení maloletého do osobnej starostlivosti a vo výroku o výživnom a rozsudok Okresného súdu Bratislava V č. k. 20P/34/2016-49 zo dňa 16.06.2016 vo výroku o styku. Matke uložil povinnosť nahradiť otcovi separátne trovy za účasť na pojednávaní dňa 01.02.2019 v sume 81,71 eur na účet právneho zástupcu otca do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia (V. výrok) a rozhodol, že vo zvyšku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania (VI. výrok). Z dôvodov rozsudku vyplýva, že otec si proti matke maloletého (v ďalšom aj „navrhovateľke“) uplatnil trovy konania vyčíslené sumou 1.202,54 eur z dôvodov, že táto sa bez ospravedlnenia nedostavila už na pojednávanie do Bratislavy a snažila sa zmariť aj ďalšie pojednávania vo veci. Právny zástupca matky poukázal na základnú zásadu rozhodovania o trovách mimosporových konaní vyjadrenú v § 52 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C. m. p.“), podľa ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Neúčasť matky na niektorých pojednávaniach bola ospravedlnená. Matka preukázala práceneschopnosť, bola v

tom čase v prvom trimestri tehotenstva, čo je spojené s nevoľnosťou a pod.. Podľa jeho názoru neboli splnené podmienky na separáciu trov konania.

1.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozsudku zdôraznil, že Civilný mimosporový poriadok v prípade rozhodovania o trovách konania vychádza zo zásady koncipovanej v § 52 C. m. p., v zmysle ktorej žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak. Jedna z prípustných odchýliek je vyjadrená v § 54 C. m. p. (zavinení vznik trov konania). Okresný súd dospel k záveru, že navrhovateľka zavinila vznik trov spojených s účasťou otca a jeho právneho zástupcu na pojednávaniach konaných v dňoch 01.02.2019 a 08.03.2019. Na pojednávanie konané 01.02.2019 o 8.30 hod. bol predvolaný právny zástupca navrhovateľky aj navrhovateľka, ktorej bola uložená povinnosť zabezpečiť aj účasť maloletého. Právny zástupca matky dňa 01.02.2019 o 7.23 hod. v e-maily odoslanom súdu prvej inštancie uviedol, že táto mu v uvedený deň ráno oznámila, že pre pretrvávajúce ranné nevoľnosti spojené s tehotenstvom sa zo zdravotných dôvodov pojednávania nemôže zúčastniť a požiadala o ospravedlnenie jej osoby aj osoby jej právneho zástupcu a o odročenie pojednávania na neurčito. Svoju graviditu preukázala následne na pojednávaní dňa 10.04.2019. Okresný súd nespochybnil všeobecne známu skutočnosť, že prvý trimester tehotenstva môže byť spojený s rannými nevoľnosťami a navrhovateľka mohla rannou nevoľnosťou v deň pojednávania trpieť (čo však nebolo preukázané). Navrhovateľka však v priebehu konania nielenže nepreukázala, ale ani netvrdila žiadnu skutočnosť, ktorá jej zabránila, aby sa pojednávania zúčastnil maloletý. Vzhľadom na jeho vek (15 a pol roka) a skutočnosť, že maloletý bežne sám cestuje a vo viacerých prípadoch plnenia si školských povinností bol ubytovaný počas celého školského týždňa na internáte nemožno mať pochybnosť o tom, že maloletý, ktorý vo Q. O. býval, by cestu do Q. O. zvládol. V ospravedlnení navyše neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by zabraňovali v účasti na pojednávaní právneho zástupcu navrhovateľky, ktorý na pokyn matky účasť maloletého aj jeho dopravu na pojednávanie mohol zabezpečiť. Neprítomnosť maloletého na pojednávaní 01.02.2019 pritom zabránila okresnému súdu, aby vec meritórne rozhodol a odôvodnila nariadenie ďalších pojednávanií zakončených výsluchom maloletého a meritórnym rozhodnutím veci. V ďalšej časti odôvodnenia súd prvej inštancie rozoberal, že navrhovateľka zavinila aj vznik trov konania spojených súčastou otca a jeho právneho zástupcu na pojednávaní konanom dňa 08.03.2019, za ktoré si však otec náhradu neuplatnil. Okresný súd preto navrhovateľke uložil povinnosť nahradiť otcovi trovy konania spojené s jeho účasťou a účasťou jeho právneho zástupcu len na pojednávaní konanom dňa 01.02.2019. Pri určení výšky týchto trov vychádzal z § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 1 a § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb a z predmetu konania, ktorým bola kompletná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému. Základnú sadzbu tarifnej odmeny za účasť na pojednávaní ustálil ako 1/13 výpočtového základu, čo je 72,31 eur a s režijným paušálom 9,40 eur ide o sumu 81,71 eur. O platobnom mieste separátnych trov konania súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 263 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“).

2. Proti výroku o náhrade separátnych trov konania (V. výrok) podala v zákonnej lehote matka maloletého (navrhovateľka) odvolanie z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), h) C. s. p. navrhnuć, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že stranám nárok na náhradu trov konania neprizná podľa § 52 C. m. p.

2.1. Matka (ďalej aj „odvolateľka“) uviedla v odôvodnení odvolania, že podľa jej názoru mal súd prvej inštancie aplikovať § 52 C. m. p. v spojení s § 257 C. s. p. a z dôvodov hodných osobitného zreteľa trovy konania nepriznať ani jednej zo strán. Vychádzala z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku, v zmysle ktorej nové znenie § 257 C. s. p. (pôvodné ustanovenie § 150 ods. 1, 2 Občianskeho súdneho poriadku) poskytuje väčší priestor pre voľnú úvahu súdu, ktorý je povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú zvláštne okolnosti hodné osobitného zreteľa, na ktoré je potrebné pri stanovení povinnosti nahradiť trovy konania prihliadať. Zdôraznila, že účelom § 257 C. s. p. je umožniť súdu zmiernenie dôsledkov právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného absolučného práva. Súd prvej inštancie z dôvodov hodných osobitného zreteľa nemal otcovi priznať náhradu separátnych trov. Výnimočnosť prípadu spočíva v okolnostiach veci, keď súd prvej inštancie mal spoľahlivo zistené a preukázané, že matka je toho času bez príjmu, nevlastní žiadny majetok vyššej hodnoty, má ďalšie dve vyživovacie povinnosti, v pokročilom štádiu tehotenstva na seba prevzala starostlivosť o maloletého X. Krajský, keď ho otec výslovným vyjadrením pred súdom odmietol prevziať do svojej starostlivosti. Tieto skutočnosti matka preukázala svojimi vyjadreniami aj potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti a o tehotenstve. Pojednávanie dňa 01.02.2019 sa chcela zúčastniť,

preto informáciu o ranných nevoľnostiach a sprievodných príznakoch poskytla právnenému zástupcovi až ráno pred pojednávaním, keď sa vzniknutá situácia dala riešiť len tým spôsobom, že právny zástupca požiadal o ospravedlnenie matky a seba a požiadal o odročenie termínu pojednávania.

3. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.) po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 C. s. p.), preskúmal odvolaním matky napadnutý V. výrok rozsudku okresného súdu (§ 65, § 66 C. m. p.) bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. a contrario v spojení s § 177 ods. 2 písm. c) C. s. p.). Dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné, preto odvolaním napadnutý výrok o náhrade separátnych trov (V. výrok) rozsudku súdu prvej inštancie zrušil (§ 389 ods. 1 písm. d) C. s. p.) zrušil, pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 387 CSP) ani na jeho zmenu (§ 388 C. s. p.). Odvolací súd sa nestotožnil so skutkovými a ani právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorými odôvodnil rozhodnutie o náhrade separátnych trov konania.

4. Odvolateľka tvrdila existenciu odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), h) C. s. p..

4.1. Inou vadou konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) C. s. p.) je procesná vada, ktorá nie je subsumovateľná pod ostatné odvolacie dôvody, pokiaľ mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (napr. pochybenia pri vykonávaní dôkazov, porušenie povinnosti viazanosti súdu iným rozhodnutím). Jej dôsledkom je vecná nesprávnosť, nie zmätočnosť súdneho rozhodnutia.

4.2. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 222/2009 zo dňa 26. februára 2010). Nesprávnym právnym posúdením (§ 365 ods. 1 písm. h) C. s. p.) sa rozumie subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávne právne posúdenie veci konkrétne spočíva v tom, že súd použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval (citované z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 MCdo 4/2009).

5. Podľa § 54 C. m. p. ak účastník, jeho zástupca alebo ten, kto mal v konaní nejakú povinnosť, zaviniť trov konania, ktoré by inak neboli vznikli, je povinný ich nahradiť.

6. Návrh odvolateľky na aplikáciu § 257 C. s. p. v prejednávanej veci neobstojí. Základnou zásadou rozhodovania o trovách konania v prípade mimosporových konaní je, ako uviedol už súd prvej inštancie, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak zákon neustanovuje inak (§ 52 C. m. p.). Uvedené ustanovenie Civilného mimosporového poriadku umožňuje priznať náhradu trov konania iba v prípade, ak to tento procesný právny predpis ustanovuje. Súd prvej inštancie v súvislosti s trovami konania, vzniknutými otcovi v súvislosti s jeho účasťou na pojednávaní konanom dňa 01.02.2019 aplikoval špeciálnu právnu úpravu § 54 C. m. p. umožňujúcu separáciu trov konania podľa zásady procesného zavinenia. Povinnosť nahradiť trov konania podľa § 54 C. m. p. možno uložiť len účastníkovi, jeho zástupcovi alebo tomu, kto mal v konaní nejakú povinnosť za preukázania, že ku vzniku trov konania došlo v príčinnej súvislosti s konaním tejto osoby. Zavinenie je dôvodom separácie trov konania iba v prípade, ak malo za následok zbytočné vynaloženie nákladov (porovnaj dikciu zákona trov.... ktoré by inak neboli vznikli). Typickým príkladom je neodôvodnené nedostavenie sa na pojednávanie. Ak sa na pojednávanie nedostavil riadne a včas predvolaný účastník, avšak boli vykonané iné dôkazy a pojednávanie bolo odročené za účelom vykonania ďalších dôkazov, účastník svojím konaním nespôsobil vznik zbytočných trov, aj keď zavinené porušil svoje procesné povinnosti. Ak by však iné dokazovanie nemohlo byť s ohľadom na neúčast' účastníka na pojednávaní vykonané (napr. potreba konfrontácie účastníka a svedka), zavinené porušenie procesných povinností takéhoto účastníka je dôvodom pre separáciu trov konania. Zdôrazniť treba, že ustanovenie § 54 C. m. p. má sankčný charakter.

7. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že matka maloletého, jej právny zástupca ani samotný maloletý sa na pojednávaní konanom dňa 01.02.2019 nezúčastnili. Podľa pokynu konajúceho sudcu pre súdnu kanceláriu mala byť matke uložená povinnosť zabezpečiť účasť maloletého na pojednávaní (referát sudcu na č. I. 142 súdneho spisu). Z predvolania na pojednávanie, ktorého rovnopis je žurnalizovaný v súdnom spise (č. I. 143) však skutočnosť, že matka bola na zabezpečenie účasti maloletého na

pojednávani naozaj vyzvaná, nevyplýva. Zo zápisnice o pojednávani z 01.02.2019 vyplýva, že súd prvej inštancie pojednávanie vykonal v neprítomnosti navrhovateľky, jej právneho zástupcu aj kolízneho opatrovníka, vykonal dokazovanie výsluchom otca maloletého dieťaťa, vyjadril sa jeho právny zástupca aj prokurátor. Pojednávanie bolo odročené na deň 08.03.2019 s tým, že súd prvej inštancie predvolá matku a jej právneho zástupcu, ešte pred tým ich bude dopytovať, aby matka uviedla, kde sa aktuálne zdržiava, či trvá na podanom návrhu, teda či súhlasí so zverením maloletého do jej starostlivosti, aby špecifikovala a preukázala výdavky na maloletého. Súd prvej inštancie teda na tomto pojednávani vykonal dokazovanie, k jeho odročeniu došlo za účelom vykonania ďalších dôkazov, medzi ktorými výsluch maloletého nie je. Z obsahu spisu a zo zápisnice o pojednávani z 08.03.2019 vyplýva, že maloletý X. Odvolacínebol na toto pojednávanie predvolaný a došlo k jeho odročeniu na deň 10.04.2019 za účelom prešetrovania pomerov v domácnosti matky, za účelom preukázania výdavkov maloletého dieťaťa a zistenia stanoviska matky (ktorá medzičasom vzala svoj návrh späť, avšak súd prvej inštancie na pojednávani 08.03.2019 rozhodol, že konanie nezastavuje) k tomu, či má záujem o osobnú starostlivosť o maloleté dieťa. Ďalší termín pojednávania súd prvej inštancie určil na deň 10.04.2019, pričom v predvolaní na pojednávanie pre právneho zástupcu matky sa nachádza žiadosť okresného súdu, aby na pojednávanie zabezpečil účasť klientky a jej maloletého syna. Z obsahu zápisnice o pojednávani z 10.04.2019 vyplýva, že sa ho zúčastnil aj maloletý H. P. a že bol na tomto pojednávani (ukončenom vyhlásením rozsudku) prítomný a vypočutý. Záver súdu prvej inštancie o tom, že mu neprítomnosť maloletého na pojednávani 01.02.2019 zabránila v tom, aby vec meritórne rozhodol a odôvodnila nariadenie ďalších pojednávani zakončených výsluchom maloletého a meritórnym rozhodnutím veci potom nezodpovedá obsahu spisu. Odvolací súd teda nezistil zavinenie na strane matky, následkom ktorého by boli zbytočne vynaložené trovy konania na strane otca.

8. Odvolací súd dáva do pozornosti, že pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že na pojednávani konanom 01.02.2019 sa mohol zúčastniť právny zástupca navrhovateľky, keďže v ospravedlnení neboli uvedené žiadne skutočnosti, ktoré by zabraňovali jeho účasti, potom je možné aplikovať § 54 C. m. p. aj vo vzťahu k samotnému zástupcovi účastníka konania, teda súd môže uložiť náhradu trov podľa § 54 C. m. p. aj zástupcovi účastníka konania, pokiaľ k vzniku trov konania došlo v príčinnej súvislosti s jeho zavinením.

9. Mechanizmus rozhodovania o náhrade trov podľa § 54 C. m. p. je obligatórny. Za splnenia zákonných predpokladov teda súd musí uložiť povinnosť náhrady trov konania. Keďže ide o separátne trovy konania, tieto sú oddelené od celkových trov konania, o ktorých v prejednávanom spore súd prvej inštancie rozhodol vo výroku VI. podľa § 52 C. m. p.. Výrok o separátnych trovách konania a výrok o trovách konania strán sporu teda nie sú výrokmi závislými. V súdnej praxi súdy o separátnych trovách konania rozhodujú spravidla osobitným uznesením a následne o nich nerozhodujú v rámci náhrady trov konania pri jeho skončení. Nie je však vylúčené, aby aj o separátnych trovách súd rozhodol v rámci rozhodnutia, ktorým sa konanie končí v zmysle § 58 C. m. p.. Odvolanie proti VI. výroku však podané nebolo.

10. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa právnej úpravy § 52 a § 57 Civilného mimosporového poriadku. Návrh na priznanie náhrady trov odvolacieho konania nebol podaný.

11. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.). Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C. m. p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C. m. p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C. m. p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C. m. p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C. m. p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C. m. p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 C. m. p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C. m. p.) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C. m. p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C. m. p.).